

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 4. Waldenses hæretici a Sabauda Duce excedere jussi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. iterato interpellati eas tollere stude-
 A. C. 1686. duissent.

§. IV.

*Waldenses hæretici a Sabauda Ducis
 regno excedere iussi.*

Hode hist. de Louis XIV. lib. 44. Priet. contin. Annal. pag. 971. Hotting. hist. Helvet. t. 3. l. 7. p. 1099. Ludovici XIV. Franciæ Regis exemplum pie ac laudabiliter sequebatur Victor Amadæus II. Sabaudia Ducis, qui, cum diu, incassum tamen Lucernenses, Perusinos, aliisque in vallibus Pedemontanis latentes Calvinii aliisque erroribus infectos variis promissis, rationum momentis, monitis ac precibus ad fidem Catholicam redire sollicitabat, tandem die prima Februarii edictum promulgari iussit, vi cuius hiæc pertinacibus omnis suæ sectæ usus in Templis & in ædibus interdictus, diruta Tempia, omnesque Prædicantes proscripti, Regni finibus emigrare iussi sunt: Præceptum insuper, ut infantes a Sacerdotibus Catholicis sacro fonte abluerentur, nullus vero ex Hugonotis e Francia exulibus in eorum vallibus morari permetteretur, transgressoribus indicta triremium, aut perpetui carceris poena: Pars populi oblatas acceptabat conditiones, alii vero frustra adhibitis Helvetiorum precibus sectam suam iisdem mediis, quibus olim nata erat,

erat, pertinaciter tueri decrevere: Ita Sæc. XVII.
 que ad arma conversi, suorumque nu- A. C. 1686.
 mero per Gallos proscriptos aucto
 confisi, necnon viarum angustiis &
 præruptis montium securi præprimis
 pro antiquo Sectariorum more Catho-
 licos, ac præcipue Religiosos male ha-
 bebant, dein jactato Religionis, liber-
 tatisque obtentu apertam minitaban-
 tur rebellionem. Equidem Sabaudus
 hæc gentes armis debellare haud
 consultum ratus, die octava Aprilis in-
 stantibus Tigurinis & Bernensibus Le-
 gatis edictum promulgari jussit, vi cu-
 jus omnes intra octiduum arma ponere,
 Viris Apostolicis, ac Neo-conver-
 sis sua Tempa ædesque reddere jussi sunt,
 postea autem Dux singulis in sua secta
 obstinatis ditionibus excedendi, bona-
 que, quæ possiderent, vendendi facul-
 tatem dedit, expeditis hanc in rem
 publicæ securitatis literis: Verum hi
 nec patrium solum vertere, nec erro-
 rem ejurare deliberatum, fixumque ha-
 bentes, instaurata rebellionem obsistere
 cæperunt: Ergo Sabaudus auxiliaribus
 Gallorum copiis suffultus, die vigesi-
 ma secunda Aprilis in hosce fanaticos
 movere compulsus est: Valdenses, quo-
 rum plusquam viginti millia in armis
 erant, obstant majore animo, quam
 prudentia, peritis ductoribus destituti,
 truci-

Sæc. XVII. A. C. 1686. trucidant quamplurimos eorum, qui
 illos ad saniora reducere moliebantur:
 diutius tamen hostium vim, bellica-
 rumque machinarum tempestatem fe-
 rendo impares, ruptis, quæ opposue-
 rant claustris, alii qua proximum pe-
 tebat iter, alii in diversos saltus, &
 ignotas insequentibus valles profuge-
 runt: Instat fugientibus miles, unoque
 die duo supra viginti propugnacula oc-
 cupat, variisque in locis plusquam de-
 cem miseræ hujus gentis millia inter-
 cipit, ac tria millia in acie trucidat.
 Quamplurimi metu adacti ultro sese de-
 derunt, Ducisque clementiam implo-
 rantes, per Pedemontii urbes & arces
 distributi sunt: Nondum tamen plene
 debellata est paucorum pertinacia; hi
 enim ad latebras profugi, rursus ex
 valle Lucernensi & San-Martiane in
 novos vallium colonos inopino impetu
 irruerunt, quos tamen Sabaudia Dux
 Mense Majo adoriri jussit, eosque post
 leve prælium subegit, ex quibus plus-
 quam septingenti viri foeminaeque Du-
 cis misericordiae sese commiserunt, aliis
 latebras quaerentibus, quibus tamen
 Dux indulgit, ut deserta patria alio mi-
 grare possent, damnandi capiti, si re-
 dire præsumerent, quapropter bis
 mille nongenti triginta sex sese ad Ge-
 nevenses vel Helvetios receperunt. Tandem
 vero

vero Auriaci Ducis ac Helvetiorum pre-
 cibus datum, ut ad suos montes, val-
 lesque redire, avitisque privilegiis uti
 possent: eorum vero Prædicantes, alii-
 que, qui arma in manibus tenentes
 capti fuere, aliquamdiu in carceribus
 detenti sunt. Tertio post anno bis mille
 viginti ex hisce rebellibus per varias
 regiones in patriam reverti tentabant,
 ex quibus aliqui clam coemptis armis
 ad Suiensensem & Uriensem Pagum pe-
 netrare moliebantur, ibidem vero capti,
 ablatis armis Taurinum deducti sunt,
 alii ductore Henrico Arnoldo, Prædi-
 cante petulantissimo, Monachos, ac
 Nobiles velut obsides secum abstraxere,
 & obvios quosque, qui eis resisterant,
 trucidarunt, simulque Ranucii Cardi-
 nalis ex Gallia reducis sarcinas atque
 impedimenta deprædati sunt: Nec his
 contenti, cum in Segusino Monte ce-
 leberrimus eorum Bellidux cum ali-
 quot aliis a Sabaudo milite captus fuisset,
 vices repensuri commisso prælio
 septingentos Sabaudos trucidarunt, at-
 que integram legionem in captivitatem
 abstraxere, quos omnes capite trunca-
 runt: postea abactis pecoribus, aliis-
 que violentiis quamplurimis impune
 perpetratis post crebras velitationes
 tandem ad montes suos pervenere, inde
 tamen frequenter in Sabaudiam ex-
 eunt.

Sæc. XVII.
 A. C. 1686.

Hist. Eccles. Tom. LXV. Cc euf=

Sæc. XVII. A. C. 1686. currentes tantam populis calamitatem intulere, ut Dux a Gallis bello pressus seditiosæ huic genti plenam securitatem ac liberum sectæ suæ exercitium indulgere, captosque Prædicantes, ipsosque rebellionis auctores libertati restituere cogeretur. Ita nempe Sectantium familiare est, ut ne victi quidem Catholico Principi suo fidem servent, sed novas identidem moliantur seditiones nisi is plene eorum voluntati, armatisque precibus ancilletur.

§. V.

Thesis de peccato Philosophico acriter impugnata.

*Argentre
Coll. Jud.
t. 3. p. 355.
Abrege de
l'Hist. Eccl.
t. 12. p. 73.*

Hoc item anno Mense Junio P. Franciscus Musnierus Jesuita in Divionensi Collegio Theses Theologicas de peccatis publice propugnandas exposuit, inter quas hæc legebatur: *Peccatum Philosophicum seu morale est actus humanus disconveniens naturæ rationali & rectæ rationi, Theologicum vero & mortale est transgressio libera legis Divinae. Philosophicum quantumvis grave in illo, qui Deum vel ignorat, vel de Deo actu non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensiva Dei, neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, neque æterna pena dignum.*

Hanc